

οὐ πλείους τὰς ἐν ὕλης εἶδη μόνον ἀήθησαν
 ἀρχαί· ἢ πλείων. ἐξ οὗ γὰρ ὄντι ἀπαντα τὰ
 ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίνετ' ἡμεροῦ, καὶ εἰς ὃ φθεί-
 ρεται τελευτήον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομειν-
 σις, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβολήσους, πῶς το
 ζῆον καὶ τὰ πῦρ καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι ἢ ὄν-
 των καὶ διὰ τῆς, οὐτε γίνεσθαι οὐδὲν οἴονται,
 οὐτε δόλοινθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως ἀεὶ
 στοζομένης. ὡς περὶ τὸν Σακερῆτι φασι οὐ-
 τε γίνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν γίνηται κελός ἢ
 μοσαπός, οὐτε δόλοινθαι, ὅταν δόποδμήν
 ταύτας τὰς ἔξεις, διὰ τὸ ὑπομείνει τὸ ὑπο-
 κείμενον τὸν Σακερῆτι αὐτὸν, οὕτως οὐδὲ τῆς
 δῆλον οὐκ ἔνδεδε γὰρ εἶναι πῦρ φύσιν, ἢ μίαν, ἢ
 πλείους μίας, ἐξ ὧν γίνεσθαι τὰ δῆλα σωζο-
 μένης ἐκείνης. τὸ μὲν τοι πλείους, καὶ τὸ εἶδος
 τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, οὐ τὸ αὐτὸ πῶτος λέγου-
 σιν δῆλα Θάλῆς μὲν ὅ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς
 φιλοσοφίας ὑδὼρ φησὶν εἶναι. διὸ καὶ τῶν γίνε-
 σθαι ὅτι ἀπεφῆνατο εἶναι, λαδῶν ἕως τῶν
 ἐσπληνῶν τῶν πῦρ ἐν τῶν πῦρ ὄντων ὄντων τῶν
 ἐσπληνῶν ὄντων, καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ
 τοῦ πῦρ γίνεσθαι, καὶ τὸ ζῶον τοῦτα ζῶον. τὸ
 δὲ ἐξ οὗ γίνεσθαι πῦρ, τῶν ἔστιν ἀρχὴ τῶν πῦρ.
 διὰ τε δὴ τῶν τῶν ἐσπληνῶν λαδῶν τῶν
 πῦρ, καὶ διὰ τὸ πῦρ τῶν τῶν σπέρματα τῶν
 φύσιν ὑγρὰν ἔχειν. τὸ δὲ ὑδὼρ, ἀρχὴ φύσεως
 ὅτι τῆς ὑγρῆς. εἰσὶ δὲ πῖνες αἱ καὶ τῶν πεμ-
 σταλίοις, καὶ πολλὴ περὶ τῆς νεῦ γένεσεως καὶ
 περὶ τῆς θεολογήσαντας, οὕτως οἴονται περὶ
 τῆς φύσεως διαλαδῆναι Ὀμηριῶν τε γὰρ καὶ
 Τητιῶν ἐποίησαν τῆς γένεσεως περὶ τῆς, καὶ
 τὸν ὄρκον τῆς θεῶν ὑδὼρ, τῶν κελουμένων
 ἑαυτῶν Στύγα καὶ ποιητῶν. πμῶτατον
 μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον ὄρκος δὲ τὸ πμῶτα-
 τὸν ὄντων. εἰ μὲν οὖν ἀρχαί πῦρ αὐτὴ καὶ πε-
 λαία ἠτύχων οὐσα περὶ τῆς φύσεως ἢ δό-
 ξα, τάχα αἰ ἀδύλον εἶναι. Θόλης μὲν τοι λέγεται
 αὐτὸν τὸν ἔσπον δόποδμήνθαι περὶ τῆς περὶ
 τῆς αἰτίας. Ἰππασίαν μὲν γὰρ ἔκαστος πῦρ αἰξί-
 σθη θεῖαν μὲν τούτων, διὰ τῶν ὑδρῶν
 αὐτῶν τῆς διανοίας. Ἀναξίμανος δὲ ἀέρα, καὶ
 Διογῆνης περὶ τῶν, ὑδατος, καὶ μάλιστα ἀ-
 γλῶν πῦρ αἰξί ἀπλῶν σωματίων. Ἰππασίος
 δὲ πῦρ ὀ. Μεταποντίου, καὶ Ἡράκλειτος ὁ
 Ἐρέσιος. Ἐμπειδοκλῆς δὲ τὰ τέσσαρα, περὶ
 τοῖς εἰρημίοις γίνεσθαι τέταρτον. ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμῖναι καὶ οὐ γίνεσθαι, ἀλλ' ἢ πῦρ
 δει καὶ ὀλιγότῃ συγκεκλιμένα καὶ διακεκλιμένα, εἰς ἕν τε καὶ ἐξ ἑνός. Ἀναξάρχους

A solas illas existimarūt omnium esse prin-
 cipio, quæ in materiæ specie sunt. Ex quo e-
 nim omnia entia sunt, & ex quo primo
 fiunt, & ad quod vltimum corrumpuntur
 substantia quidem permanente, mutata
 verò passionibus, hoc elementum, & hoc
 omnium entium esse principium aiunt: &
 ob hoc nihil fieri, neque corrumpi opi-
 nantur, tãquam huiuscemodi natura semper
 conservata: quemadmodum neque
 B Socratem, quando formosus aut musicus
 efficitur, simpliciter fieri dicimus: neque
 cum istos habitus amittat, corrumpi: eò
 quod subiectum ipsum Socrates permanet:
 ita & ceterorum, nihil. Oportet enim
 aliquam naturam aut vnam, aut plures esse,
 è quibus cætera fiunt, illa conservata:
 pluralitatem tamen, & speciè huius prin-
 cipij, non eandem omnes dicunt. Sed Tha-
 les quidem, huiuscemodi philosophiæ prin-
 C ceptus, aquam ait esse. Quare terram quo-
 que, super aquam assererat esse. Fortassis
 hæc habuit opinionem, quia nutritum
 omnium humidum esse videbat, ipsa
 quoque calidum ex eo factum, eòque ani-
 mal viuere. Ex quo autem aliquid fit, id
 esse principium omnium. Propter hoc ig-
 gitur hanc habuit opinionem, & quoniam
 cunctorum semina, naturam humidã for-
 dita sunt. Aqua verò, naturæ principium
 D humidis est. Sūt autem quidam, qui etiam
 antiquissimos illos, & nimis à præsentis ge-
 neratione remotos, & primos theologizã-
 tes sic arbitrantur de natura sensisse. O-
 ceanum nanque, & Tethyn generationis
 parentes esse cecinerunt. Insuper autem
 quoque Deorum, aquam esse, stygem ab ip-
 sis poetis appellatam. Honorabilissimum
 enim, quod antiquissimum est. Insuper autem
 E autem, honorabilissimum est. Si igitur
 antiqua ista, & vetusta de natura opinio est,
 fortassis non est manifestum. Thales ta-
 men hunc in modum de prima causa di-
 citur asseruisse. Hippocnem etenim nemo
 dignabitur cum istis connumerare, propter
 intellectus eius simplicitatem. Anaxi-
 menes autem, & Diogenes aerem priorem
 aqua, & maxime simplicium corporum
 principium statuunt. Hippasus autem Me-
 tapontinus, & Heraclitus Ephesus, ignem.
 F Empedocles autem, quatuor vnã cū præ-
 dictis superaddēs etiam terram quartum.
 Hæc enim semper permanere, nec fieri
 nisi pluralitate & paucitate coniuncta, &
 disiuncta in vnum, & ex vno. Anaxagoras